

М О Л Б А

Да сж живи, да сж здрави
и жена ти и децата.
Остави гори, джбрави,
слѣзъ при насъ въвъ равнината,
вътре, блѣскай като хала
тѣзи ябълкови вейки,
та въ поличката ми бѣла
да затупкатъ, да закапѣятъ
едри ябълки червени,
сладко да си ги излапамъ.

Че реша ли да отбруля,
въ дънъ земя да се укрія,
баба пакъ ще ме набие
съ дрѣновата си тояжка,
пакъ въ мазето ще ме смѣкне,
а душата ми юнашка
тамъ отъ страхъ ще си изхвъркне.

Господъ здраве нека дава
на жена ти и децата —
вътре, бѣсно разлюлявай
тѣзи ябълкови клони —
чакамъ като малка птичка
плодъ озрѣлъ да се отрони
право въ моята поличка.

Христо Огняновъ